

bejdet under, og så den skade eller sygdom, der opstår. Det er jeg enig i.

Jeg lagde også mærke til, at fru Charlotte Antonsen betonede kravene til dokumentation, men jeg går ud fra, at vi er enige om, at på erhvervssygdomsdelen bliver der nu lempeligere krav til dokumentation, end der har været hidtil. Det er bare det, jeg gerne vil bede om at få bekræftet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ja.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Lene Jensen som ordfører.

Lene Jensen (S):

Tænk, hvis jeg kunne fatte mig i samme kort-hed, men det er der ikke risiko for.

Jeg er til gengæld kisteglad for, at vi i dag behandler en reform af hele arbejdsskadesystemet, som hviler på en bred politisk aftale. Det er godt, for forud er gået alt for mange konkrete eksempler på, at mennesker har oplevet et system, som ikke har været retfærdigt, som ikke har været til at forstå, og som ikke har betydet afgørelser, der er i overensstemmelse med noget så gammeldags som sund fornuft.

Socialdemokratiets indgangsvinkel til de politiske forhandlinger har været, at der skulle gøres op med det nugældende skadesbegreb, og at der skulle tages hul på hele erhvervssygdomsområdet. Begge dele er i varierende omfang lykkedes.

Med de her lovforslag ændres selve ulykkesbegrebet, så skader, der skyldes arbejdet, skal anerkendes som arbejdsskader. Det kan lyde let og ligetil, det er det ikke, men det skulle altså gerne blive konsekvensen af den nye lov. Uanset om arbejdsskaderne er forventelige eller sædvanlige, og uanset om man ikke har været helt frisk og rask i udgangspunktet, skal det altså anerkendes, hvis skaden skyldes arbejdet. Dermed lukkes der en masse huller, som vi kender i det nuværende system.

Det nye ulykkesbegreb ligger meget tæt op ad det begreb, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har lanceret i intet mindre end flere omgange, også her i Folketingssalen, så det er vi meget glade for. Og det vil betyde, at mange flere mennesker får anerkendt deres arbejdsulykke, sådan som de rettelig bør få det.

Med hensyn til erhvervssygdommene lempes dokumentationskravene til, hvorvidt der er tale om en arbejdsrelateret sygdom eller ej, og det sker i selve lovgivningen. Indrømmet, kravene lempes såmænd ikke helt så meget, som vi gerne havde set det, men de lempes ganske meget, og det vil føre til langt flere anerkendelser, og især vil der blive anerkendt flere nedslidningsskader. Skønsmæssigt kan det anslås, at der vil blive anerkendt op mod 3.500-4.000 flere skader. Men det bliver vigtigt at følge, hvordan praksis ændrer sig. De politiske intentioner skal jo også give sig udslag i den konkrete handling, som vi har forudsat, da vi indgik aftalen.

Endelig er der også en række andre ting, der kan ændres til det bedre, herunder kortere sagsbehandlingstider, uden at det går ud over retssikkerheden, flere personer dækkes blandt de selvstændige af bestemmelserne, og flere udgifter ved sygdomsbehandling vil også kunne blive dækket.

Nu er det imidlertid kun det bedste i livet, der er gratis, og derfor skal der også betales for, at flere skader bliver anerkendt i fremtiden.

Arbejdsgiverne kommer til at betale en højere præmie, og jeg synes, det er godt, dels fordi arbejdsgiverne har et meget stort ansvar for de forhold, som arbejdet foregår under, og derfor naturligvis også må bidrage, når der sker skader, og dels fordi øgede økonomiske omkostninger måske endda kan inspirere til at investere mere i den forebyggelse, som måske er det vigtigste af alt, så vi undgår, at folk får brug for det her system.

Men der hentes også penge til finansieringen inden for den ramme, der i dag anvendes til de arbejdsskadede; det såkaldte afløsningsbeløb afskaffes, og det er skidt. For uanset hvad man kan mene om konstruktionen bag ved afløsningsbeløbet, vil dets afskaffelse samlet set betyde lidt mindre erstatninger, og erstatningerne er i forvejen ikke tårnhøje her i Danmark.

Vi havde meget gerne været det her finansieringselement foruden, og Socialdemokratiet forbeholder sig ret til at se nærmere på de fordelingsmæssige virkninger, specielt for de ældre arbejdsskadede, og overveje, om vi kan rette op på ulemperne, hvis det er nødvendigt, når vi en gang måtte kunne samle et flertal for det i dette høje Ting.

Kl. 17.25

Det kan næppe være en overraskelse, at Socialdemokratiet gladeligt støtter begge lovforslag. Men nu er der så tikket en række hørings-